

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้กล่าวถึงสรุปผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ของสภาพเศรษฐกิจสังคมของผู้อาศัยในบ้านจัดสรรและอาคารชุดในกรุงเทพมหานคร และข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรรส่วนใหญ่มีฐานะอยู่ในระดับสูงกว่าผู้อยู่อาศัยในอาคารชุด เนื่องจากระดับรายได้ประจำต่อเดือนของผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 28.8) อยู่ในระดับน้อยกว่า 30,000 - 20,000 บาท ในขณะที่ระดับรายได้ประจำต่อเดือนของผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดส่วนใหญ่ (ร้อยละ 33.3) อยู่ในระดับน้อยกว่า 20,000 - 10,000 บาท ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมาเป็นการยอมรับในสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "ผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรรจะเป็นผู้มีฐานะ เศรษฐกิจอยู่ในระดับสูงกว่าผู้อาศัยในอาคารชุด"

1.2 ผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.5) มีความคิดที่จะไม่ย้ายที่อยู่อาศัย ในขณะที่ผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.6) คิดจะย้ายที่อยู่อาศัย บ้างจึงทำให้ผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรรส่วนใหญ่มีความคิดที่จะอาศัยอยู่ถาวรคือ การมีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เป็นของตัวเองทำให้มีความคิดว่าจะมีความมั่นคงแล้วไม่จำเป็นต้องย้ายที่อยู่อาศัย ส่วนผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดส่วนใหญ่ต้องการย้ายที่อยู่ เพราะว่าการบ้านอาศัย เป็นของตัวเองเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ จะย้ายเพราะว่าซื้อบ้านจัดสรรไว้แล้ว กับกำลังปลูกบ้าน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมาเป็นการยอมรับในสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "ผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรรจะมีทัศนคติต่อการย้ายที่อยู่อาศัยต่ำกว่าผู้อยู่อาศัยในอาคารชุด"

1.3 ผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.8) เลือกอาศัยในบ้านจัดสรรเพราะว่าการต้องการความเป็นส่วนตัว ในขณะที่ผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดส่วนใหญ่ (ร้อยละ 33.3) เลือกอาศัยในอาคารชุดเพราะว่าใกล้สถานที่ทำงาน และผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรรที่เลือกอาศัยในบ้านจัดสรรเพราะว่าใกล้สถานที่ทำงานมีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 11.2) เช่นเดียวกับผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดที่เลือกอาศัยในอาคารชุดเพราะว่าการต้องการความเป็นส่วนตัวมีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ

๑.๑) เช่นกัน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมาเป็นการยอมรับในสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "ผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรรจะมีทัศนคติต่อความเป็นส่วนตัวสูงกว่าผู้อยู่อาศัยในอาคารชุด"

1.4 ผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 65.๐) มีระดับความนิยมในสิ่งของเครื่องใช้อำนวยความสะดวกอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ในขณะที่ผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53.1) มีระดับความนิยมในสิ่งของเครื่องใช้อำนวยความสะดวกอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวมาเป็นการปฏิเสธในสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "ผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดจะนิยมในสิ่งของเครื่องใช้อำนวยความสะดวกมากกว่าผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรร"

ข้อจำกัดที่พบว่าทำให้ผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดมีระดับความนิยมในสิ่งของเครื่องใช้อำนวยความสะดวกอยู่ในเกณฑ์ต่ำเป็นส่วนใหญ่คือ ความคิดในการย้ายที่อยู่อาศัยและกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง เนื่องจากผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดที่มีความคิดที่จะย้ายบ้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.1) มีระดับความนิยมในสิ่งของเครื่องใช้อำนวยความสะดวกอยู่ในเกณฑ์ต่ำ แต่ผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดที่คิดจะไม่ย้ายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50.๐) มีระดับความนิยมในสิ่งของเครื่องใช้อำนวยความสะดวกอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และผู้อยู่อาศัยในอาคารชุดที่เช่าห้องชุดอาศัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68.5) มีระดับความนิยมในสิ่งของเครื่องใช้อำนวยความสะดวกอยู่ในเกณฑ์ต่ำ แต่ผู้อยู่อาศัยที่มีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดเป็นของตนเองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74.1) มีระดับความนิยมในสิ่งของเครื่องใช้อำนวยความสะดวกอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 บ้านจัดสรรมีแนวโน้มที่จะอยู่นอกชุมชนแออัดของกรุงเทพมหานคร ส่วนที่อยู่อาศัยแบบอาคารชุดมีแนวโน้มของความต้องการอาศัยอยู่ในศูนย์กลางเมืองแทนที่จะตั้งอยู่ในศูนย์กลางธุรกิจซึ่งเป็นชุมชนรอบในของกรุงเทพมหานคร เนื่องจากอาคารชุดมีแนวโน้มที่จะอยู่ในศูนย์กลางเมืองแทนที่จะตั้งอยู่ชานเมืองกรุงเทพมหานคร เหมือนบ้านจัดสรร เพื่อสนองความต้องการของผู้ทำงานในระบบเศรษฐกิจที่ยังเติบโตอยู่ในศูนย์กลางของเมือง ซึ่งเพิ่มจำนวนสูงมากขึ้น

2.2 ประชากรที่อาศัยในอาคารชุดนิยมเช่าอาศัยในอาคารชุดซึ่งสะดวกในการดำเนินชีวิตมากกว่าการอาศัยในบ้านจัดสรรชานเมือง เนื่องจากปัญหาการเดินทางของผู้อยู่อาศัยในเขตชั้นกลางและชั้นนอกเข้าสู่เขตชั้นในในช่วงชั่วโมงเร่งรีบ ทำให้ต้องสิ้นเปลืองในการเดินทางระหว่างที่

อาศัยกับที่ทำงาน การอาศัยในอาคารชุดจึงช่วยประหยัดเวลาในการเดินทางให้น้อยลง และค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการเดินทาง

2.3 ประชากรที่อาศัยในอาคารชุดส่วนใหญ่มีรายได้พอสมควรไม่สูงกว่าผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรร และมีขนาดของครอบครัวเล็กกว่า จึงมีความเป็นอิสระมากกว่า แต่อาจมิได้มีชีวิตที่เป็นส่วนตัวเท่ากับผู้อยู่อาศัยในบ้านจัดสรร

2.4 รูปแบบของที่อยู่อาศัยแบบอาคารชุด ผู้อยู่อาศัยต้องมีลักษณะของความอดทน รู้จักประนีประนอม มีความโอบอ้อมอารี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความยืดหยุ่น ประกอบกับการมีระเบียบวินัยในการอยู่อาศัยร่วมกัน ลักษณะการอยู่อาศัยแบบนี้แท้จริงแล้วไม่ได้ขัดกับลักษณะของคนไทย เพราะพื้นฐานของวัฒนธรรมไทยมีลักษณะของความเกรงอกเกรงใจ ไม่เอาर्डเอาเปรียบ และเห็นแก่ส่วนรวม